NORAKSTS
Lieta Nr.A42785508
A2348-10/6

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 13.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese E.Apīne,
piedaloties pieteicējai *L.F.* un pieteicējas pārstāvim *M.F.*,
atbildētājas pusē pieaicinātās Skrīveru novada domes Administratīvās komisijas pilnvarotajai pārstāvei *A.K.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *L.F.* pieteikumu par Skrīveru pagasta padomes Administratīvās komisijas 2008.gada 25.janvāra lēmuma atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 17.decembrī *L.F.* (turpmāk arī – pieteicēja) iesniedza iesniegumu Skrīveru padomes Administratīvajā komisijā ar lūgumu novērst pāridarījumus Skrīveros, */adrese/*, ko ļaunprātīgi dara */adrese/* dzīvojošā *A.G.*, laižot pāri ūdeni žogam *(lietas 33.lapa)*.

2008.gada 17.janvārī Skrīveru pagasta padomes Administratīvā komisija sastādīja apsekošanas aktu, kurā atzina, ka pieteicējas sūdzība ir pamatota un izskatāma Skrīveru pagasta padomes Administratīvās komisijas sēdē *(lietas 37.-38.lapa)*.

2008.gada 25.janvārī Skrīveru pagasta padomes Administratīvā komisija pieņēma lēmumu (turpmāk arī – Lēmums) izbeigt lietvedību pieteicējas sūdzībā par *A.G.*, kā arī norādīja, ka strīds risināms tiesu instancēs *(lietas 40.-42.lapa)*.

[2] Pieteikumā tiesai pieteicēja norāda, ka pie iestādes griezusies, lai pēc būtības atrisinātu patvaļīgās būvniecības jautājumu pieteicējas zemes gabalam blakus esošajā īpašumā un novērstu to kaitējumu, ko rada neatbilstoši izbūvētais jumts. Neskatoties uz to, Lēmums ir pieņemts bezatbildīgi un pretēji normatīvo aktu prasībām.

Izveidojušās situācijas dēļ uz pieteicējas zemes gabalu no 1,74 m augstuma krīt lietus ūdens, kā arī ledus un sniega kušanas rezultātā radušies ūdeņi un izskalo jebkādus stādījumus. Būve, kas piekļaujas saimniecības ēkai, ir patvaļīga un nav reģistrēta zemesgrāmatā.

Līdz 2006.gada 1.janvārim spēkā bija Latvijas Būvnormatīvs 100 „Teritoriālplānošana. Pilsētu un pagastu izbūve", kura 3.5.punkts noteica, ka saimniecības ēkas jāizvieto ne tuvāk kā 1 m no apbūves gabala robežas. Vienlaicīgi LBN-209 „Instrukcija ģimenes māju un zemnieku sētu projektēšana" 3.1.1.punkts noteica, ja ēka vai būve izvietota tieši pie kaimiņu zemes gabala robežas, tad ēkas vai būves sienai, kas atrodas uz robežas, jābūt veidotai kā pretugunsmūrim ar iespēju kaimiņam piebūvēt pie tās savu ēku vai būvi. Tādā gadījumā jumts jāveido ar kritumu uz sava zemes gabala pusi. Arī Skrīveru pagasta teritorijas plānojums 2006.-2018.gadam pieprasa. Lai jumtu izbūve notiktu tā, ka ūdens no tiem netek uz kaimiņu zemes gabaliem, kā arī saimniecības ēkas un būves nedrīkst būt tuvāk kā 3 m no robežas. Zemes gabalā, kas pieder *A.G.*, atrodas patvaļīga būve, kas neatbilst ne spēkā esošo, ne bijušo normatīvo aktu prasībām.

Atbildība par patvaļīgo būvniecību ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 152.pantā un šos pārkāpumus izskata pašvaldību administratīvās komisijas. Administratīvās komisijas lēmums ir administratīvais akts, taču Lēmums neatbilst Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 67.panta prasībām. Tas neatbilst arī LAPK 274.panta nosacījumiem, jo nesatur piemēroto tiesību normu uzskaitījumu.

Administratīvā komisija nav ievērojusi APL 6.nodaļu un pārkāpusi LAPK 168.panta pirmās daļas 4.punktu un LAPK 244.pantu.

Pieņemot Lēmumu, Administratīvā komisija nepamatoti balstījusies uz Aizkraukles rajona pašvaldību būvvaldes priekšsēdētāja 2007.gada 2.novembra vēstuli, kurā teikts, ka visas ēkas */adrese/* zemesgrāmatā reģistrētas uz *A.G.* vārda, bet faktiski pieder a/s „Aizkraukles banka". Tāpat nekorekta ir atsauce uz Civillikuma 1094.pantu, jo radusies situācija uz to nav attiecināma. Zemākstāvoša zemes gabala īpašnieka pienākums paciest ūdeņu noplūšanu no augstākstāvoša zemes gabala ir tikai tad, ja šāda ūdeņu noplūšana ir dabiska un nav atkarīga no cilvēka gribas (skat. Civillikuma komentāri. Īpašums, Rīga, 1996.g., 194.lapa).

Pieteicēja uzskata, ka Skrīveru pagasta padomes Administratīvās komisijas 2008.gada 25.janvāra Lēmums APL 86.panta izpratnē ir prettiesisks administratīvais akts, kuru saskaņā ar LAPK 280.panta pirmās daļas 1.punktu un LAPK 281.[1]pantu var pārsūdzēt administratīvajā rajona tiesā.

Pieteicēja lūdz atcelt Skrīveru pagasta padomes Administratīvās komisijas 2008.gada 25.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā un pieņemt jaunu nolēmumu, ar kuru konstatēt *A.G.* vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kurš paredzēts LAPK 152.panta otrajā daļā par patvaļīgo būvniecību.

[3] Skrīveru pagasta padomes (tagad – Skrīveru novada domes) Administratīvā komisija (turpmāk arī – atbildētājs) 2009.gada 2.februārī sniegusi Administratīvajai rajona tiesai rakstveida paskaidrojumus *(lietas 31.lapa),* kuros norāda, ka prasījumu neatzīst un uzskata par nepamatotu.

Atbildētājs paskaidro, ka lietu izskatījuši Administratīvās komisijas sēdē, kurā piedalījās gan pieteicēja, gan kaimiņu īpašuma īpašniece. Atbildētājs ieteica priekšlikumu novērst notekūdeņu tecēšanu uz kaimiņienes *L.F.* zemes, taču *A.G.* kategoriski atteicās to darīt. *A.G.* atteikumu pamatoja ar to, ka būvvaldes priekšsēdētājs nav konstatējis ēku neatbilstību inventarizācijas dokumentiem, tāpēc saimniecības ēkai piebūvētai šķūnītis nav nelikumīga celtne, bet zemesgrāmatā ir nepareiza zemes robeža.

Respektējot Aizkraukles rajona pašvaldību būvvaldes priekšsēdētāja 2007.gada 2.novembra atzinumu par to, ka ēkas ir zemesgrāmatā un to nojaukšana risināma tiesas ceļā, atbildētājs pieņēma lēmumu lietvedību pieteicējas sūdzībā izbeigt un ieteikt risināt jautājumu tiesas ceļā.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pieteikumu uzturēja pilnā apmērā, atsaucoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem. Papildus pieteicēja un pieteicējas pārstāvis paskaidroja, ka viņu mērķis nav *A.G.* administratīvā sodīšana, jo pieteicēja vēlas tikai to, lai uz viņas zemes netecētu tie ūdeņi. Pieteicēja paskaidroja, ka zemes gabali */adrese/* un */adrese/* izveidojušies jau ap 1976.gadu. Arī piebūve pastāv jau 25-30 gadus, bet arvien nevar panākt saprašanos kaimiņu starpā, tāpēc lietus un sniega ūdeņi joprojām tek uz pieteicējas zemes.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve prasījumu neatzina par pamatotu un lūdza noraidīt. Papildus paskaidroja, ka problēmu ir pārbaudījuši dabā un konstatētais neatbilda tam, ko rakstīja būvvalde. Administratīvā komisija ir centusies samierināt abus kaimiņus, taču tas nav izdevies.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, atzīst, ka pieteikums ir daļēji pamatots un daļēji apmierināms.

[7] Ar Lēmumu iestāde ir nolēmusi izbeigt lietvedību pieteicējas sūdzības lietā *(lietas 42.lapa)*. No Lēmuma teksta secināms, ka tas izdarīts tā iemesla dēļ, ka atbildētājam bijušas šaubas par patvaļīgās būvniecības faktu. Minētās šaubas juridiski varētu būt vērtējamas kā administratīvā pārkāpuma sastāva neesamība, sakarā ar ko izbeigta administratīvā pārkāpuma lietvedība, taču konkrēta apstiprinājuma par minēto tiesai nav, jo Lēmumā atbildētājs nav iekļāvis nevienu tiesību normu.

Administratīvā rajona tiesa attiecībā pret pieteicēju Lēmumu vērtē kā pieteicējai nelabvēlīgu administratīvo aktu, proti, iestādes atteikumu, kas liedz pieteicējai sasniegt iecerētā procesa rezultātu. Tai pat laikā pamatots ir pieteicējas pieteikumā norādītais, ka Lēmumā nav ietvertas tiesību normas, proti, ne tā saturā, ne pamatojumā nav pieminēta neviena procesuālo vai materiālo tiesību norma. Par Lēmuma pamatojumu nevar uzskatīt Civillikuma 1094.pantu, jo tas pieminēts *A.G.* paskaidrojuma satura izklāstā.

Tātad pieteicējai nelabvēlīgs administratīvais akts nav pamatots ar tiesību normām, kas rada APL 74.panta pirmās daļas 3.punkta sekas, proti, administratīvais akts nav spēkā, ja rakstveidā izdotajā adresātam nelabvēlīgajā administratīvajā aktā nav piemēroto tiesību normu uzskaitījuma.

Tādējādi secināms, ka Lēmums nav spēkā ar tā izdošanas dienu, proti, 2008.gada 25.janvāri, un Administratīvajai rajona tiesai nav pamata lemt par šāda akta atcelšanu. Tomēr tai pat laikā minētais nerisina situāciju pēc būtības, jo pieteicējas mērķis tiesā ir panākt, lai viņas zemes gabalā esošais dārzs būtu pasargāts no lietus un sniega ūdeņiem, kas tek no blakus īpašuma */adrese/*, Skrīveros. Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda pieteicējas prasījuma pamatotība, proti, vai administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšana ir bijusi pamatota šajā lietā.

[8] Pieteicēja ar iesniegumu par savu tiesību aizsardzību ir vērsusies tieši pie atbildētāja pusē pieaicinātās Administratīvās komisijas, kuras kompetencē saskaņā ar LAPK 210.pantu ietilpst lietu izskatīšana par būvniecības pārkāpumiem, proti, LAPK 152.panta piemērošana.

LAPK 152.pants paredz atbildību par būvniecības noteikumu pārkāpšanu, tostarp, panta otrā daļa paredz atbildību par patvaļīgo būvniecību.

Tādējādi tiesai ir jānoskaidro izskatāmās lietas ietvaros, vai ir konstatējams patvaļīgās būvniecības fakts Skrīveros, */adrese/*.

[9] Lietā nav strīda par to, ka nekustamais īpašums Skrīveros, */adrese/ (lietas 12.lapa)* pieder pieteicējai *(lietas 14.lapa),* bet nekustamais īpašums Skrīveros, */adrese/ (lietas 11.lapa)* pieder pieteicējas kaimiņienei *A.M.* (tagad – *A.G.*), par ko liecina Aizkraukles zemesgrāmatu nodaļas Skrīveru pagasta zemesgrāmatas nodalījums Nr.*/nodalījuma numurs/*, kas atvērts nekustamajam īpašumam Skrīveros, */adrese/,* kadastra

Nr.*/kadastra numurs/*, kas sastāv no zemes gabala 1194 m^2 platībā un dzīvojamās ēkas ar trīs palīgceltnēm *(lietas 92.lapa).*

Nav pamatots arguments par to, ka īpašums Skrīveros, */adrese/* varētu būt a/s „Aizkraukles banka" piederošs, kā tas norādīts Aizkraukles rajona pašvaldību būvvaldes 2007.gada 2.novembra vēstulē Nr.6-15/23 *(lietas 34.lapa).* Ir saprotams, ka pieteicējas kaimiņiene ir ieinteresēta sniegt šādus paskaidrojumus, taču tie nav tiesiski pamatoti. Saskaņā ar Civillikuma 994.pantu par zemes īpašnieku ir atzīstams tas, kas par tādu ir ierakstīts zemes grāmatās. Zemesgrāmatā kā īpašniece nepārprotami ir norādīta pati *A.G.* Savukārt ieraksts par a/s „Aizkraukles banku" ir veikts aizdevuma darījuma ietvaros, proti, *A.G.* no bankas ir aizņēmusies naudu, sakarā ar ko bankas kā kreditora prasījums ir nostiprināts ar attiecīgu ierakstu zemesgrāmatā. Ieraksts zemesgrāmatā par hipotēkas esamību, kā arī aizliegumu veikt darījumu ar ieķīlāto īpašumu, nerada aizdevējam (kreditoram) īpašuma tiesības uz ieķīlāto īpašumu, bet gan nodrošina prasījuma tiesības parāda summas un ar to saistīto prasījumu apmērā saistību neizpildes gadījumā. Līdz ar to jautājumos, kas skar patvaļīgo būvniecību, nav pamata vērsties pie a/s „Aizkraukles banka".

Lietā ir strīds, vai nojume, kas atrodas uz *A.G.* zemes un robežojas ar pieteicējas zemes gabalu, ir patvaļīga būvniecība.

No lietā iesniegtajām fotogrāfijām, tiesa secina, ka nojume ir būvēta no dēļiem, apjumta, pārklāta ar papi, bet jumta augšējā daļā ar šīfera plāksnēm *(lietas 15.lapa).* No lietas fotogrāfijām tāpat ir konstatējams, ka nojumes jumts ir izveidots ar slīpumu pret pieteicējas īpašumu un pati nojume atrodas tieši pie žoga, aiz kura pieteicēja norāda sava īpašuma esamību *(skat. arī pieteicējas iesniegto situācijas attēlojumu lietas 61.lapa).*

Pieteicējas un kaimiņu zemes gabals sakrīt robežpunktos „1260" un „1261", kā arī robežpunktos „1261" un „1262", bet nojume atrodas pie zemes gabalu robežas robežpunktos „1260" un „1261" *(skat. lietas 11. un 12.lapu).*

Atbildētājs savas šaubas pat patvaļīgās būvniecības faktu ir balstījis uz to, ka nekustamais īpašums Skrīveros, */adrese/* sastāv gan no zemes, gan ēkām. To apstiprina arī zemesgrāmatas apliecība *(lietas 92.lapa)*, kā arī būves tehniskās inventarizācijas lietas – siltumnīcai *(lietas 122.-129.lapa),* dzīvojamajai mājai *(lietas 136.-145.lapa),* saimniecības ēkai *(lietas 153.-160.lapa)* un saimniecības ēkai *(lietas 167.-174.lapa)*. Tātad kopā zemes gabalā Skrīveros, */adrese/* atrodas viena dzīvojamā māja (apzīmējums Nr.001) un trīs palīgceltnes (apzīmējums 002, 003 un 004) *(skat., piemēram, lietas 127.lapa)*. Būvju inventarizācijas lietās esošās būves novietnes shēmas ir identiskas (*lietas 127., 142., 158., 172.lapa)* un no tām, kā arī zemes robežu plāna *(lietas 11.lapa)* ir redzams, ka dzīvojamā māja atrodas atstatus, bet ēkas ar kadastra apzīmējumiem 002, 003 un 004 ir savstarpēji savienotas. Zemes gabalu robežpunktiem „1260" un „1261" vistuvāk atrodas savienotās ēkas daļa ar apzīmējumu 004.

Tādējādi tiesai ir jānoskaidro, vai ēka 004, kas uzrādīta būves tehniskās inventarizācijas lietā *(lietas 167.-174.lapa),* ir strīdus nojume.

[10] Pārbaudot lietā esošos pierādījumus, tiesa konstatē šādus apstākļus un izdara sekojošus secinājumus:

[10.1] Salīdzinot lietas materiālos esošo zemes robežu plānu *(lietas 11.lapa),* Valsts zemes dienesta atsūtītās inventarizācijas lietas būves novietnes shēmas *(lietas 126.-127.lapa)* un lietā esošās fotogrāfijas, kas atspoguļo situāciju dabā *(lietas 15.lapa, 48.lapa),* tiesa konstatē būtiskas atšķirības, proti, ēka 004, kas ir nostiprināta zemesgrāmatā un valsts

zemes dienestā, Valsts zemes dienesta dokumentos neatrodas cieši pie pieteicējas zemes gabala, kā tas atspoguļots foto fiksācijā.

Zemes robežu plānā, kas izstrādāts nekustamajam īpašumam Skrīveri, */adrese/* 1999.gada 27.martā, ir redzams, ka starp zemes gabala robežu (punktos „1260" un „1261") un ēku 004 ir attālums, kas pārsniedz 2 m (divus metrus) *(lietas 11.lapa).* Lai arī tiesa veica mērījumu bez speciāliem mērniecības instrumentiem, matemātiski tas noteikts atbilstoši mērogam, kādā zemes robežu plāns izstrādāts – mērogs 1 : 1000. Attāluma esamība zemes robežu plānā ir redzama arī vizuāli, kā arī tas ir fiksēts Valsts zemes dienesta izgatavotajās inventarizācijas lietās, proti, jau pieminētajās būves novietnes shēmās. Tas fakts, ka mērniecības instrumentu izmantošanas rezultātā veiktais mērījums būtu precīzāks, neietekmē to, ka šajos dokumentos ēka 004 neatrodas pie zemes gabala robežas.

Savukārt lietas materiālos esošajās fotogrāfijās *(lietas 15.lapa, 48.lapa)* ir redzams, ka nojume piekļaujas pieteicējas žogam un nekāds attālums starp zemes gabalu un nojumi nav konstatējams.

Arī Kokneses apvienotās pašvaldību būvvaldes vadītājs – būvinspektors pēc tiesas pieprasījuma un realizējot savas likumīgās būvinspektora tiesības, kas noteiktas Būvniecības likuma 30.panta pirmajā daļā, ir apsekojis nekustamo īpašumu Skrīveros, */adrese/*, vienlaikus iesniedzot tiesai skaidrojumus un plānu, kurā redzams ēkas 004 pagarinājums uz pieteicējas zemes gabala robežas pusi *(lietas 97.lapa).*

[10.2] Valsts zemes dienesta iesniegtajos pierādījumos tiesa konstatē sākotnējās inventarizācijas lietas kopijas, tostarp, 1979.gada inventarizācijas plānu *(lietas 107.lapa),* kurā redzama gan dzīvojamā ēka, gan saimniecības ēkas. Ieskatoties 1979.gada namīpašuma kartītē, ir redzams, ka trīs palīgceltņu (saimniecības ēka un divi šķūņi) kopējā apbūves platība ir 61,2 m^2 *(lietas 112.lapa).*

1981.gada 18.augustā nekustamā īpašuma Skrīveros, */adrese/* toreizējais īpašnieks ir saskaņojis „saimniecības ēkas piebūve – kūts" projektu *(lietas 93.-96.lapa).* Projekta sastāvā ir iekļauti gan dzīvojamās mājas, gan saimniecības ēku tehniskie rādītāji, tostarp, norādīts, ka saimniecības ēkas kopējā platība – 51.2 m^2, bet apbūves laukums – 64,1 m^2 *(lietas 94.lapa).* No projekta sastāvā iekļautajiem arhitektūras daļas rasējumiem (lapa AC-2) *(lietas 95.-96.lapa)* tiesa secina, ka saimniecības ēka tajā atrodas vietā, kur šobrīd tehniskās inventarizācijas veicējs ir fiksējis ēku 002, bet ar apzīmējumu „kūts" ir identificējama piebūve, kura atrodas vietā, kur fiksēta ēka 004. No projekta redzams, ka tas atļauj toreizējam īpašniekam realizēt būvdarbus 16,5 m^2 telpas izveidei, kuras garākais (ārējais) perimetrs ir 5 m, bet pret pieteicējas zemesgabalu vērstā ēkas daļa – 3,84 m. Tāpat ir redzams, ka pret pieteicējas īpašumu vērstajā piebūves daļā ir projektēta loga izveide, kas redzams gan rasējumā, gan ēkas gala skata attēlojumā. Arī jumts šai piebūvei ir projektēts ar slīpumu, nevis pret pieteicējas īpašumu, bet gan ūdeņu novadīšanai zemes gabalā Skrīveros, */adrese/*. Tātad ar šo projektu īpašuma toreizējais īpašnieks plānoja realizēt šķūņu, kas fiksēti 1979.gada 1.marta inventarizācijas dokumentos *(lietas 112., 116.lapa),* nojaukšanu un aizstāšanu ar vienotu objektu – saimniecības ēka un kūts.

1982.gada 6.oktobrī veiktajā inventarizācijas pārbaudē *(lietas 106.lapa)* inventarizācijas darbu veicējs ir fiksējis palīgceltnes, kuru kopējais apbūves laukums ir 62,3 m^2 (bez garāžas apbūves laukuma platības, jo garāža nav saistīta ar pārbaudāmo ēku kopumu), kas atbilst 1981.gada projektā norādītajiem 64,1 m^2 apbūves laukuma platībai.

Savukārt 2000.gada 10.februārī veiktajā inventarizācijā ir fiksētas vairākas kopā sabūvētas ēkas – ēka 002 *(lietas 154.lapa, 26.ieraksts),* 003 *(lietas 123.lapa, 26.ieraksts)* un 004 *(lietas 168.lapa, 26.ieraksts),* kuru kopējais apbūves laukums ir 90,8 m^2. Arī ēkas konfigurācija ir mainījusies, tā vairs nesastāv no saimniecības ēkas un kūts, bet gan

vairākām savstarpēji savienotām (piebūvētām) telpām, no kurām uz pieteicējas īpašuma pusi ir izvietota tikai ēkas 004 daļa.

Ieskatoties Būves pilnas tehniskās inventarizācijas darba žurnālā, kur inventarizācijas darbu veicējs ir fiksējis ēku 004 *(lietas 175.-179.lapa)*, ir redzams, ka 2000.gadā ēka 004 sastāv no 4 telpām *(lietas 178.lapa)*, no kurām kūts telpa ir 13,3 m^2 *(salīdzinājumam skat.1981.gada projektu)*, bet pati ēka papildināta ar diviem šķūņiem 9,4 m^2 un 6,3 m^2 platībā un vienu nojumi 8,1 m^2 platībā *(lietas 169.lapa)*.

Vienlaikus konstatējams, ka 2000.gadā kūts ēka neatbilst projektam tādējādi, ka atšķiras 1981.gadā projektētais loga un durvju izvietojums. Tātad pats apstāklis, ka 1982.gada 6.oktobra inventarizācijas pārbaudē ir konstatētas ēkas, tostarp, kūts, kas atbilstu tiesas rīcībā esošajam projektam, nav apstiprināts, proti, pieļaujams, ka pieteicējas iepriekšējais kaimiņš būvdarbu laikā veica projekta izmaiņas un ēkas pēc būvdarbu pabeigšanas ieguva to fizisko veidolu, kas fiksēts 2000.gada inventarizācijā.

Minētais sasaucas arī ar pieteicējas paskaidrojumiem, proti, lietā esošajā foto fiksācijā ir redzams, ka ēkas daļa, kas atrodas cieši pie žoga, ir nolietojusies un pēc fiziskā stāvokļa vizuālā novērtējuma atbilst pieteicējas norādītajam ēkas 004 būvniecības laikam – 25 līdz 30 gadus atpakaļ, kas atbilst 20.gadsimta astoņdesmitajiem gadiem *(lietas 59.lapa)*.

Lietā ēkai 004 nav konstatējamas jaunas būvniecības pazīmes, kas ir par pamatu tiesas secinājumam par to, ka ēku būvniecību ir realizējis īpašuma Skrīveros, */adrese/* iepriekšējais īpašnieks, kā arī, ka kopš tā laika būvniecības darbi nav notikuši un ēku fiziskais stāvoklis nav mainīts.

Tādējādi secināms, ka strīdus nojume ir ēka 004, kas uzrādīta 2000.gada būves tehniskās inventarizācijas lietā. Atzīmes par patvaļīgās būvniecības faktu inventarizācijas lietā nav konstatētas un tā kā zemesgrāmatā īpašuma pirmreizējais nostiprinājums veikts pēc inventarizācijas lietas izgatavošanas, tad ir secināms, ka zemesgrāmatā ir nostiprināts tāds īpašuma Skrīveros, */adrese/* apjoms, kas atbilst 2000.gada 14.februāra inventarizācijas lietai.

[11] Vērtējot lietas materiālus kopsakarā ar pieteicējas paskaidrojumiem, ka ēkas 004 atrašanās vieta ir nemainīga jau vismaz 25 gadus, tiesa izdara divus pieņēmumus par īpašuma novietojuma faktiskām un dokumentālām atšķirībām, to iemesliem. Pirmkārt, pastāv iespēja, ka inventarizācijas vai mērniecības darbu veicēji ir kļūdījušies faktiskās un tiesiskās situācijas dokumentālajā attēlojumā, jo īpaši – attiecībā uz zemes gabala robežu plānu ar tajā norādīto ēku izvietojumu zemes gabalā. Otrkārt, pastāv iespēja, ka pieteicējas foto attēlos fiksētais žogs neatrodas uz zemes gabala robežas, bet gan izveidojies vēsturiski saskaņā ar kādreizējām lietošanas tiesībām, kamēr mērniecības darbi veikti, balstoties uz īpašuma tiesības piešķirošiem dokumentiem, un mērniecības dokumenti ir pareizi.

Abi šie jautājumi pārsniedz izskatāmās lietas priekšmetu un nav tiesas kompetencē, jo gadījumos, kad zvērināts mērnieks veic zemes gabala uzmērīšanu, tiek sastādīts zemes robežu noteikšanas akts, kuru paraksta blakus esošo zemes gabalu saimnieki. Tas nozīmē, ka arī zemes robežu noteikšanas akts starp īpašumu */adrese/* un */adrese/* bija jāparaksta gan pieteicējai, gan pieteicējas kaimiņam. Ja kaimiņi zemes robežu noteikšanas aktu parakstīja, tad tika izgatavots zemes gabala robežu plāns. Savukārt, ja robežas netika ierādītas atbilstoši katram piemītošajām īpašuma tiesībām, tad starp šādām personām visbiežāk radās robežu strīds, kas tika risināts Valsts zemes dienesta kompetentajā iestādē. Ieskatoties Tiesu informācijas sistēmas datu bāzē, pieteicējas ierosināta tiesvedība par zemes gabala robežām nav konstatēta.

Administratīvajai rajona tiesai nav tiesiska pamata iejaukties privāttiesiskā strīdā un dot norādījumus zvērinātiem mērniekiem pārmērīt pieteicējas īpašuma un īpašuma */adrese/* platības, lai salīdzinātu tās ar faktiskā lietošanā esošu īpašumu, kā arī risināt jautājumus par sekām, kas no šāda strīda izriet, proti, ja tiek secināts, ka zemes gabala Skrīveros, */adrese/* un zemes gabala */adrese/* zemes robežu plāni ir pareizi (atbilst gan īpašuma, gan lietošanas tiesību apjomam), tad ir pārbaudāms, vai foto attēlos fiksētais žogs patiešām fiksē tiesisko zemes gabala robežu, kas šķir abus īpašumus.

Savukārt zemes gabala robežu un platību jautājums pēc īpašuma tiesību nostiprināšanas zemesgrāmatā ir privāto tiesību jautājums. Ja pastāv šaubas par to, vai pieteicēja vai pieteicējas kaimiņiene lieto pieteicējas vai *A.G.* īpašuma tiesībām atbilstošu platību, šāds strīds risināms civilprocesuālā kārtībā.

[12] Lietā nav strīda par to, ka nojume ir izveidota jau agrāk, kā norāda pieteicēja. Tam piekrīt arī atbildētājs, kā arī pamato lietas fotoattēli, no kuriem ir redzams nojumes nolietojums *(lietas 48.lapa)*.

No zemesgrāmatas apliecības datiem, ko iesniedzis atbildētājs, ir redzams, ka nekustamais īpašums Skrīveros, */adrese/ A.G.* pieder no 2006.gada 31.oktobra, proti, nepilnus divus gadus līdz komisijas Lēmuma pieņemšanas brīdim. Lietā arī nav strīda par to, ka nojumi nav uzbūvējusi *A.G.*

No minētā tiesa secina, ka jaunā īpašniece un pieteicējas pašreizējā kaimiņiene nav persona, kas veikusi patvaļīgo būvniecību savā īpašumā, proti, nav atzīstama par pārkāpuma subjektu LAPK 152.panta otrās daļas izpratnē.

Tātad, atbildētājam, konstatējot patvaļīgās būvniecības faktu vienlaikus ar to, ka šos darbus nav veikusi pieteicējas kaimiņiene *A.G.*, bija jāizbeidz administratīvā pārkāpuma lietvedība saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu, kas noteic, ka „lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja [..] nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva". Ikvienā administratīvā pārkāpuma lietā obligātas ir administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes – subjekts, subjektīvā puse, objekts un objektīvā puse. Ja kaut viena no pazīmēm iztrūkst, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā nav turpināma, ja tā ir uzsākta.

Tādējādi tiesas ieskatā nav pamata atbildētājam noteikt pienākumu pieņemt jaunu nolēmumu, ar kuru konstatēt *A.G.* vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kurš paredzēts LAPK 152.panta otrajā daļā par patvaļīgo būvniecību.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 74.panta pirmās daļas 3.punktu, 246.-251.pantu, 289.-291.pantiem, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt *L.F.* pieteikumu un atzīt par spēkā neesošu Skrīveru pagasta padomes Administratīvās komisijas 2008.gada 25.janvāra lēmumu;

noraidīt *L.F.* pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Skrīveru novada domes Administratīvajai komisijai pieņemt jaunu nolēmumu, ar kuru konstatēt *A.G.* vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kurš paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 152.panta otrajā daļā par patvaļīgo būvniecību.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ E.Apīne
Rīgā, 2010.gada 13.novembrī